

ταχύτατα ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐνασχοληθῶσι καὶ περὶ τοῦ φυτοῦ τούτου, ὅπερ ἐν τῷ καρπῷ αὐτοῦ οὐ μόνον βούτυρον ἐγκλείει ἀλλὰ καὶ σάπωνα καὶ κηρία.

Μετὰ τὸ βουτυρόδενδρον ἰδοὺ ἕτερον ἀφρικανικὸν δένδρον τὸ γαλακτοδένδρον ἀνάλογον τῷ ὑπὸ τοῦ Οὐμβδδολδου ἀνακαλυφθέντι ἐν Βενεζουέλλα τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Τὸ ἀφρικανικὸν γαλακτοδένδρον παράγει χυμὸν ἄφθονον γαλακτώδη χρώματος λευκοῦ καὶ γεύσεως εὐαρεστοτάτης. Ὁ ἰθαγενὴς ἀνευρίσκει ἐν αὐτῷ οὐ μόνον ποτὸν ὑγιεινὸν καὶ δροσερὸν ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἐπίσης πολυτίμον καὶ οὐσιαστικὴν, ὅπως εἶναι τὸ γάλα τῶν ἡμετέρων ποιμνίων, οὗτινος κέκτηται τὴν γλυκεῖαν ὁσμὴν καὶ τὰς ἐνδυναμωτικὰς ιδιότητας.

Ὅπως ἐξ αὐτοῦ ληφθῆ τὸ γάλα ἀρκεῖ νὰ χαρακτηθῆ ὁ φλοιὸς καὶ ἀμέσως τοῦτο ἐξέρχεται. Ἀπάντων τῶν γαλακτοδένδρων τὸ σπουδαιότερον εὐρίσκειται ἐν Ἀμερικῇ, ἐντὸς τῶν δασῶν τῆς Ἀγγλικῆς Γουιάνης. Οἱ αὐτόχθονες καλοῦσι τοῦτο ὕα-ῦα, ὅπερ σημαίνει γλυκὺ-γλυκὺ. Πράγματι τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέον γάλα εἶναι γλυκὺ καὶ δικαίως οἱ ἰθαγενεῖς, ὡς ἱερὸν θεωροῦσι τὸ δένδρον τοῦτο.

Τὸ ὕα-ῦα φέεται συνήθως παρὰ τὰς ὄχθας τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν. Ἡ ἐντεριώνη καὶ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ ἐγκλείουσι τόσον γάλα, ὥστε ὅταν κόπτωσι τὸ δένδρον τοῦτο τὰ ὕδατα καθίστανται λευκὰ ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν. Τὸ δένδρον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν πλοῦτον τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Ἐν Ἀφρικῇ ἔχων τις βουτυρόδενδρα καὶ γαλακτοδένδρα δὲν ἔχει ἀνάγκην ποιμνίων, σταύλων καὶ ποιμένων· ἐν δὲ τῇ Γουιάνῃ ὁ κεκτημένος τὸ γαλακτοδένδρον, δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔχει φυτὸν ἀλλ' ἀληθῆ μαστόν.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΑΤΗ

(Μῦθος)

Ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶταν ὁ φίλος μου μανιακὸς γιὰ τὰ ζᾶ· τ' ἀγαποῦσε καλῆτερα ἀπὸ τὰ παιδιὰ του καὶ ἀπὸ τὰ μάτια του· εἶταν νὰ τρελλαθῆ γιὰ ταῖς κόταις, τοὺς κοκκόρους, γιὰ ὅλα. Ὅταν ἐπάγαινε στὸ χωριὸ δὲν ἄφινε γειτονιά ἀκούταχτη.

— Τί ὄμορφη κότα ποὺ θρέφεις, ἔλεγε στὴ μιά· τί περήφανο κοκκόρο μούχεις, ἔλεγε στὴν ἄλλη.

Ὅλοι οἱ φίλοι του τὸν ἤξευραν γιὰ τὴ μανία του καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἔκραζαν κοκκορόμυαλο. Ὅμως εἶταν καλὸς φίλος· τὸ παραμικρὸ ἐπίστευε.

Ἡ αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του εἶταν γιομάτη ἀπὸ κοκκόρια, κότες, κουτογάλλικα, χῆνες καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς πουλι τῆς ὁμορφάδας καὶ τῆς καλιᾶς.

Μία μέρα ἐπῆγα νὰ τὸν βρῶ· εἶταν μεσημέρι· σὰν ἀδέσφια ἐκουβεντιάζαμε· ἡ ὀμιλία εἶταν γιὰ τὰ πουλιὰ. Τὰ κοκκόρια ἐφώναζαν περήφανα κάτω στὴν αὐλή.

— Ἐ! μοῦ λέει ὁ φίλος μου, σὰν φιλόσοφος, μπορεῖς νὰ μαντέψῃς;

— Σὰν τί πράμα. . .

— Ποιὸς εἶνε ὁ καλῆτερος κοκκόρος στὴν αὐλή μου.

Ἐγέλασα γιὰ τὸ στοίχημα καὶ ἐκύταξα τὸ φίλο μου μὲ λίγο θαυμασμό.

— Βλέπω πῶς γελᾶς μοῦ εἶπε, σοῦ φαίνεται δύσκολο;

— Καὶ πολὺ· πῶς θὰ μπορέσω φίλε μου, νὰ μαντέψω ποιὸς εἶνε ἀπ' ὅλους τοὺς κοκκόρους σου ὁ καλῆτερος, ἀφ' οὐδὲν τὸν κύταξα ἀπὸ κοντά, δὲν τὸν ἔπιασα στὰ χέρια καὶ δὲν εἶδα τὴ ράτσα του.

— Ὅλα αὐτὰ δὲν χρειάζονται γιὰ νὰ τὸν γνωρίσῃς, ἀπὸ τὴν καλῆτερη καὶ μεγαλύτερη φωνὴ μπορεῖς νὰ καταλάβῃς. Νά! ἀκούς αὐτὸν ποῦ φωνάζει, αὐτὸς θὰ εἶνε καὶ ὁ καλῆτερος, πιστεύετο, γιὰτί μοῦ τῶπαν πολλοί.

Αὐτὸς ὁ νόμος τοῦ καλοῦ φίλου μου μοῦ φάνηκε σὰν δύσκολος· κᾶτι ἤθελα νὰ πῶ μὰ τὸν ἄφρηκα, γιὰτί ἐπίστευα πῶς κᾶτι θὰ ξέρη, ἀφ' οὐ εἶχε τόση μάθηση σ' αὐτὰ.

Εἶχα φύγη.

Κάθε πρωὶ μὲς τὰ χαράματα τὰ κοκκόρια τῆς γειτονιάς δὲν μ' ἄφιναν ἤσυχο. Ἐνας κοκκόρος μὲ τρομερὴ καὶ διαπεραστικὴ φωνὴ ἔκανε τὴ γειτονιά ἀνάστατο. Ἀπὸ τὸ δωμάτι μου τὸν ἐθάμαζα, γιὰ τὴ ξάστερη φωνὴ του ποῦ περνοῦσε ἀπὸ τὴν μιά στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γειτονιάς. Ἐθυμήθηκα τὰ λόγια τοῦ φίλου μου καὶ ἐπίστευσα πῶς θὰ εἶταν ὁ πλειὸ γερὸς καὶ ὄμορφος κοκκόρος τῆς γειτονιάς. Τί καλὸς κοκκόρος ποῦ θὰ εἶνε, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου. . .

Μία μέρα ἐπισκέφθηκα τὴ γειτονία ποῦ εἶχε τὸν ξακουσμὲνο πετεινό· ἀπὸ θαυμασμὸ θέλησα νὰ τὸν διῶ· ἐπῆγα κάτω στὴν αὐλή.

Τὸν εἶδα, τὸν ἐζύγωσα. . .

Πόσο λαθμενὴν εἶταν ἡ ἰδέα μου. Ἐνας ἀφτέρουγος, λιγνὸς κακομοῖρης, εἶταν ὁ φημισμένος καὶ τρομερὸς πετεινός.

Ἄλλο δὲν ἐθυμήθηκα παρὰ τὴν ἀπάτη τοῦ φίλου μου, τὴ δική μου, καὶ τῶν πολλῶν.

Κέρκυρα

ΗΛ. Α. ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὰ δυστατικά τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ἐν τῷ φυσιογραφικῷ μουσεῖῳ Βασιλεῦτος ἐξετέθησαν ἐντὸς ὑάλινων δοχείων τὰ προϊόντα, ἅτινα δύναται τις νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ὅτω ἐκ πτώματος ζυγίζοντος 6 1/2 ἐκάδας ἐλήφθησαν 37 ἐκάδες καὶ 176 δράμια ὕδατος, ὅπερ ἐπιτίθεται ἐντὸς μεγάλῃς βουκάλειος ἐκπλήσσον τοὺς πολλοὺς, ὅτινες ἀγνωστοὶ τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος, ὅπερ ἐμπερικλείει τὸ ἀνθρώπινον σῶμα· ἕτερον ὑάλινον δοχεῖον περικλείει τὸ ἐκ τοῦ σώματος ληφθὲν λεύκωμα (ἀσπράδι), ζυγίζον 1 ἐκάδην καὶ 168 δράμια. Πλάξ ζυγίζουσα 3 ἐκάδας καὶ 360 δράμια δεικνύει τὸ ποσὸν τῆς κίλλας, ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τοῦ σώματος. Εἰς ἕτερον ὑάλινον δοχεῖον εὐρίσκειται ὀλόκληρον τὸ καθαρὸν λίπος, ζυγίζον 13 ἐκάδας καὶ 182 δράμια, ἐνῶ ἐκ τῶν ὀστέων ἐλήφθησαν 3 ἐκάδες καὶ 156 δράμια φωσφορικοῦ Ἀσβεστίου καὶ 156 δράμια ἀνθρακικοῦ Ἀσβεστίου, ἐπιδεικνύμενα ὡσαύτως. Πρὸς τούτοις ἐλήφθησαν ἀνά